

[Peter Duetoft]

lave en administration, der førte til, at mennesker, der ellers ikke ville have mulighed for asyl i Danmark, kunne få det med den begrundelse, at de var militærnægtere. Jeg mener i virkeligheden, at det ville være med til at bringe dansk asylpolitik ud i et uføre, bl.a. af administrative grunde, men også fordi den folkelige opbakning til asylpolitikken er afhængig af, at befolkningen synes, den er rimelig. Jeg tror ikke på, at man ville synes, det var rimeligt, hvis asyllovgivningen og administrationen brød sammen, fordi der kom en ganske lang række mennesker hertil med den begrundelse.

Jeg skal ikke bruge frygtargumentet, men derimod sige, at hvis vi endelig skal diskutere noget om det tidligere Jugoslavien, vil jeg tillade mig at prioritere de mennesker, der får bomber i hovedet hver dag, højere end militærnægtere fra Serbien. Så længe vi har asylregler og visumtvang, og så længe vi gør alle disse ting mod mennesker, der virkelig kommer fra krigsområdet, må man meget undskyldte mig; så er det efter min opfattelse et meget dårligt valgt tidspunkt at begynde at sige: Jamen de mennesker, der i virkeligheden ikke vil leve op til et krav, som vi også stiller til danske statsborgere – nemlig at aftjene deres værnepligt i det land, de nu engang bor i – skal have en særregel her i landet. Vi er bange for, at det vil være med til at ødelægge den generelle forståelse, og vi er bange for, at man derved kommer til at belaste systemet, så de mennesker, der virkelig har behov for at få asyl i Danmark, ikke kan komme hertil.

Jeg mener faktisk, at det er i ganske god overensstemmelse med den liberale flygtningeholdning, CD altid har haft, nemlig at det er mennesker i nød, der skal hjælpes, og at vi har et internationalt ansvar for at være med til at løse de problemer, som mennesker i en uheldig situation i en borgerkrig er stillet i. Og her må man meget undskyldte mig; men de mennesker, vi taler om her, kommer ikke i første række, hvis man kan tillade sig at sige det sådan.

Jeg vil også godt komme med en enkelt bemærkning om den civile ulydighed, som ministeren gjorde nogle bemærkninger om. Lov er lov, og lov skal holdes; det er altså også CD's holdning i denne sag. Vi kan diskutere her i Folketinget, vi kan diskutere lovændringer, og vi kan diskutere alle slags ting. Men hvis nogle enkelte grupper i det danske samfund begyn-

der at sige, at denne lov er urimelig, så nu skal vi nok tage loven i egen hånd og gemme flygtninge eller det ene og det andet – ja, så bevæger vi os ud på et skråplan, der vil kunne udnyttes af de mest antiflygtninge-mindede grupper i det danske samfund. Det vil netop føre til, at den nuværende flygtningepolitik, som har et bredt flertal bag sig i det danske Folketing, vil risikere at få et skud for boven, fordi de offentlige protester og de offentlige krav vil blive stærkere. Man er nødt til at se i øjnene, at for hver flygtning, der ikke har levet op til de krav, der ellers stilles, og derfor skulle sendes hjem, men som man af en eller anden grund gemmer, gør man det sværere for os andre, der mener, at flygtninge skal behandles ordentligt, når de virkelig er i nød; det skal man bare være klar over. Så kan man selvfølgelig rundt om i de små hjem foretage den prioritering, men det gør altså ikke noget som helst godt for den generelle flygtningepolitik i Danmark, hvis man begynder på den måde.

Vi mener altså ikke, at det skridt, som bliver taget her, vil forlænge krigen. Vi mener, at det er i overensstemmelse med den flygtningepolitik, der har været ført i dette land i årevis, nemlig at træffe individuelle afgørelser. Man må tage hensyn til, om der er andre grunde end militærnægter- og desertørspørgsmål, og at man også i de sager naturligvis skal være åbne for muligheden for asyl. Men vi mener ikke, at militærnægter- og desertørstatus alene skal kunne give asyl, og derfor er vi helt i overensstemmelse med ministeren og med den tale, som ministeren er kommet med i dag.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Jeg skal ikke kommentere hele hr. Peter Duetofts indlæg nu, for det kan jeg gøre i slutrunden. Men jeg vil bare benytte lejligheden til at sige, at jeg håber ikke, at ordene om den civile ulydighed og om at gå imod loven og sådan noget var møntet på mig, for det har jeg ikke opfordret til eller støttet på noget tidspunkt. Netop fordi jeg synes, at der her er tale om en speciel gruppe, har jeg valgt at gå denne vej og sige, at vi må tage os af det herinde, fordi gruppen efter min opfattelse er i en meget speciel situation.

(Kort bemærkning).